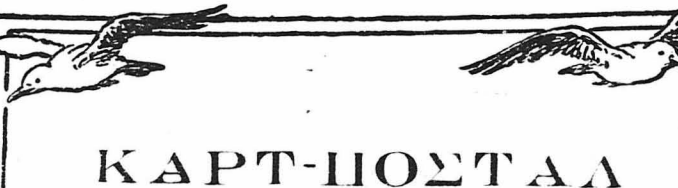

ΤΙ ΜΑΣ ΓΡΑΦΟΥΝ ΟΙ ΦΙΛΟΙ ΜΑΣ

ΚΑΡΤ-ΠΟΣΤΑΛ

Το φύλλο του «Μπουκέτου» και της «Οικονομίας» τιμάται παντού Δρ. 4. Η σύβαρτες υπερτίμησής του παρά των υποπρακτορείων απαγορεύεται. Παρακαλούμε θύειν τους απαητούς μας αναγνώστας, δάκις υποπέσει εις την αντίληψιν των τοιούτων τι. (Έκ της Διεθνήσεως).

κειας μου, ένιωσα ένα χέρι ανδροικό, ν' άκουμπά στον ομον μου. Αγρά εγγρα το κεφάλι μου και τόν έκοιπαξα. Ηταν ένας καρδιακός μου φίλος.

νά μας τ' αναφέρουν άμέσως.

Η υπό των αναγνωστών μας άποστελλομένη συνεργασία και μη συνοδευομένη υπό δικαιοώματος κρίσεως έκ δραχμών πέντε εις γραμματόσημα, δέν λαμβάνεται ύπ' όθιν.

Πολλοί αναγνώσται μας μάς γράφουν ότι επιθυμοϋν νά προσηυθευθούν τάς εκδόσεις μας και νά έγγραφοϋν συνδρομηταί του περιοδικού μας, αλλά δυσκολενοϋνται εις την έκδοσιν επιταγών. Για νά τους διευκολονοϋμε σχετικώς, τους πληροφοροϋμεν ότι δεχόμεθα τόν αντίτιμον των συνδρομών, φύλλον, εβδύλιον. Ημερολόγιον κλπ., εις γραμματόσημα ή κινητά χαρτόσημα οίασδήποτε τιμής.

Γιατί είσαι μελαγχολικός; έπρόσθεσε μέ ένα τόνο, ως νά συμμοραζοταν τόν πόνον μου και αυτός. Πές μου γιατί;

Αχ, εβδύλθε ένας βαθύς στεναγμός άθελα από τά στήθη μου, και δύο χοντρά δάκρυα εβδύλωσαν τά μάτια μου, τά δε χείλοι μου πρόσθεσαν. Φίλε μου, θύλυερα είναι ή ύστορια μου και έχω πληγή στην καρδιά.

Μέ τά λογία μου αν και τόν στεναχοροϋσα, την καρδιά μου ένιωθα νά τόν τρώη, ένας άπειρώριστος πόνος.

Αυτό ολο το φαινομενον της φουσεως, ή θαλασσα, τά δένδρα, τά άνθοι, ή φωνές των πουλιών, τέλος τά παντα μου θυμίζουν, καποια ήμέρα πού γινηκαι αξέχαστη για μένα. Ημέρα πού εισθεσε και δέν θά φέξη πλέον.

Εδώ και δεκα χρόνια, την εποχή πού επιφυτιοϋσα τόν γυναισιον, μία Κυριακή λαμπα, πού τά πάντα έγελουσαν, και στο κάθε τι σκοροϋσαν την χαράν, μια τέτια ήμέρα γινηκαι άφορηή αυτής μου της δυστειχίας.

Θυμάμαι εως δοδεκα φίλοι μου, συνταξιωματα, άγορμια και κοριτσιωτα μαζί, επικεφαλής τόν καθηγητήν μας άποτελεσας μία πορεία, είχαμεν κάμει έκδορηή σέ μια ήψη πού ευρισκετο μία ωρη μακροά έκ της πολειώς μας.

Και κεί τά πάντα εισαν όθαια. Απέραντη ή θάλασσα άπλωνόνταν μέ τά άοιμίνα νερά της και καταπερσινα τά δένδρα περιτρογίζαν παντού. Ως και τά πουλιά μέ την θεϊαν μουσικήν τους, δέν έπαναν νά μάς μεθούν, και νά όθουν την νεανικήν καρδιάν μας εις εύγενή εσθηματα.

Εις αυτόν τόν έπιγηγον Παράδεισον όπου ή φύσις έπανηγγύδιζε την όδαν της και για μένα είχε άναντιλή ή οδάντις ένδειχία. Εύτυχία ή όποια εόθουε άφίνουσα τόν άίστερον πόνο την παντοτηνη δυστυχία για μένα...

(Στό προσεχές τόν τέλος).

Ν ΤΙ ΤΟΝ Λολικωστούλαν, Τρίπολι. Τόν διηγήμασ σας γραμμένο κάπως πλαθαρά. Η φράσεις του άκούουθουν ή μία την άλλη, στροπά όπονηόητε, αλλά χωρίς καμμία, έστω και ύποτυπήδη, άρχικτικωική. Γα θορίλην Κοσμηνην. Και σέ σας, για τόν διηγημασ σας, έχουμα νά ποϋμε ότι και στον προηγούμενο φίλο μας. Επί πλέον έχουμα νά σας συστηροϋμα νά προσέθετε περισσότερο την ορθογραφία. Π. Π. Π. Π. Υποδειγματικά πεσοτροχούσα έχουν γραφεί τ' Οσκάρ Ουάιλντ, ο Μπουνταίρι και πολλή άναντιλή ποιηταί. Τά περισσότερα ύβόλια άντ' αυτά έχουν μεταφραστοί στη γλ'ωσσά μας. Γλ'αρον ν. Κραβύθου. Ημερολόγιον τού 1933 σας άπεσκαλη. Τόν ποιήμασ σας, δυστυχώς, όχι έπιτυχώς. Κουονώσ θεμα και μέτρο ως άκαπλάσι. Διαβάσετε λαπόν κ' έσείς, διαβάσετε... Α. Γαλανά κ.η. Τόν διηγημασ σας εκτιλώσεται μέ καταπληκτική ταχύτητα, χωρίς καμμία ψυχολογία, χωρίς καμμία-καμμία εξήγηρη τόν γενοίθουν. Νά, π.χ., ή άρχη του:

Ηταν νεόι, δεκαπέντε φορές ή άνοιξη είχε ράνει μέ λουλοϋδια τά μαλλία τους.

Αγαλοϋταν και τώλεγαν τόσες φορές όσες στιγμές έχει ή μέρα.

Μιά μέρα οι Κουρσάροι είδαν την Μαρία και την άρπαζαν. Ο Γωζργης άπελιθιγκε, δέν ήθελε παρηγοριά, και άν δέν είχε τή πτωχή του μάνα θά γύριζε

τόν κόμο για νά την βοή.

Πέρασαν χρόνια, ο Γωζργης για νά κάμη τόν θέλημα της μάνας διάλεξε γυναικα μία από της κοπέλαις τού χωροϋ, κτλ. κτλ..

Π. Κ., Θήβας. Τόν «Εικονιεντόσφορ μιάς γυναικάς, τόν μυστήρημα του Τεσφάνου Τσάβιτκ, είναι μεταφρασημον στην δημοτική και μορεϋται νά τόν βρήτε σέ όποιο μεγάλο βιβλιοπωλείο της πρωτειούσης άποσταθίτε. Εύάδην ν. Βόλο. Τά ποιήματα σας άπεινα και κοινά. Ο διάλογος σας έντελώς άσυλογόγητος. Αντίνοον Λίρην, Ένισθα. Τόν εκ 50 και πλέον τετραστιχων ποιήμασ «Πατριδας» πολύ κοινό στην έκτέλεση του. Τέτοια θεματα δέν γινοϋνται ποιήματα, ότε δταν τά γράφομα κ' οι πώ όκίμοι ποιηταί. Πέρασαν πεία οι καιροί πού οι ποιηταί έκαναν θεματογραφία. Γ. Θ., Γαρβ. Τόν ποιήμασ σας όχι τόσο καλό, όσο μερικά προηγούμενα δικά σας.

Γεώργ. Πήταν, Λος Άντζελες, Σάσ ευχαριστοϋμεν θερμώς, για τά καλά λογία πού μάς γράφετε. Τόν ποιήμασ σας «Χριστοϋγεννα στα Ξενα» συγκινητικό θέθαια και γεμάτο νοσταλγία, αλλά όχι έπιτυχώς. Ίδουώ ώστούσ ή άρχη του:

Εφέτος πάλιν σαν και πρίν ψηχρά και πικραμμένα θε νά γιορτάσω όπου δη Χριστοϋγεννα στα Ξενα. Εφέτος πάλιν σαν και πρίν στό σπίτι μου δέν θάμαι

παρά μονάχος δώ και 'κει σέ Ξένα μέση θά πλανώμαι. Εφέτος πάλιν σαν και πρίν στην έκκλησιά θά πάω κ' ένα δεκαόρικο κερι τού Αντερωτή θά πάω.

κλπ., κλπ.

Γ. Άνθόπιο υλο ν. Ένισθα. Τόν ποιήμασ σας δέν είναι έν τό συϊωδω του καλό. Μάς γράφετε νά σας ύποδειχοϋμε τά λάθη του. Μά ενω, δυστυχώς, άλλοκληρο είναι... λάθος! Ίδου:

Η νύχτα φέγκει έλόχαρη παντού φώς είναι χυμμένο άν' τόν φεγγάρι τόν χλωμό πού φεύγει λυπημένο. Στη φεγγαροόσητη εραδιά όλα χαροϋμένα είναι Κίωμωσ στόν τόνν την καρδιά ή εύθυμία πού είναι; την έχουε μία νυχτιά έπιση φωτισμένη άν' τόν φεγγάρι το χλωμό

τή νύχτα λυπημένη. Την νύχτα πού άντικρυσσε μία νέα πεθαμμένη. Μιά πεθαμμένη άγαπητορ ε' όμοσφορ παλικάρη Και από κείνης της στιγμής έχουε την γαλήνην της ψυχής; Και από κείνης της στιγμής μονάχο του στίς ρευατιές γυριέ (Σει Μά δέν την άντικρυσσει.

Θέλετε τώρα την ομοιότητα μας; Αφού εισθε νιος άκόμα, πάντα νά γράφετε στίχοϋς, επί τού παρόντος, Μορφωθίτε πρώτα άρκετά κ' έπειτα... Έπειτα έχει ο Θεός, Χρ. Ορφανόν ν. Μαρκοποϋλο. Τά δύο σας ποιήματα όχι καλά. Δέν είναι καλα ποιήματα. Παραθέτομα εδώ πρós άποδείξην τόν «Στ' Άνίλκα Παλάτια σου»:

Στ' άνήλεά σου τά παλάτια πού τ'άχσει έρημα άφήσει, ή κοινουβάρειε κλομηνγίζουν ή έρημιά έχει θεοσιόσι. Στ' άνήλεά σου τά παλάτια πού άκουα γέλοια και χαρές,

τώρα... άκούω θηνηνς, σαν κάτι ζωτικων φρονές. Ω! πότε πεία θε νά γυρισής μεσ' στα παλάτια σου τ' άνήλεα, τά ζωτικά όλα νά φέρουν, τόν κόμο νά τόν τρώη ή ζήλεια;

Πιό στωπό έρχεται τόν πεζό σας ποιήμα. Μη γράφετε πεία λοιπον εμετρω. Περιορισθήτε στα πεζά. Κ. Μ., Ρόδο. Τόν ποιήμασ σας «Στόν Ξελητεμένο π' άσπαδω», όχι έπιτυχώς. Πολύ κοινό, έστερημένο ποιήσεως. Ίδου, επί παραδείγματι, τόν πρώτο τετραστιχό σας:

Ελιθια γοργόπτερη σϋρε στα ξε-(να μέση) νά βοής αιδόν πού άγαλώ και πέ-(στον αυτá για μένα, πώς πάντα γώ τόν καρτερώ για (να γενοϋμε ταίρη) κ' άς πάμη πεία τά χαρμόματα: (μοϋθε πολλά στελεμνά...

Μιχ. Εύτυχίον. Τόν διηγημασ σας «ήνα γιατί πούδω και χωρίς όκταωια κρίσεως και χωρίς... κρίσην βωστυχών, Μά πώς νά τόν δημολοϋσοϋμε; Και πώς γράφετε διηγηματα. Αφού άγνοεστε τόσα πράγματα και και κυρίως τόν όρθώσ γράφειν: Για όθετε νά... όθετε:

«Ητο Αύγουστος ή δέ Νικαια εβάρετο κάτω από τίς τελαυνιέαις άκτινές του ήλιου, πον ένώ καθησμένοσ στον εξώσση της οι-

ΜΠΟΥΚΕΤΟ

ΕΒΔΟΜΗΜΕΡΙΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΩΣ ΕΠΙΘΕΡΑΪΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΟΜΕΝΗ ΥΠΟ ΟΜΑΔΟΣ ΛΟΓΙΩΝ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΟΔΟΣ ΛΕΚΑ 7 (Τηλέφ. 21—419)

ΟΡΟΙ ΣΥΝΑΡΟΜΩΝ «ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ»

'Εσωτερικού δι' έν έτος Δρ. 200 Π. 'Εξωτερικού Δολάρια 5 'Εξαμηνος 100 Π. 'Αμερικης 6 και δι' όλην την Άφρικην και Βελγικον Κογκό έτήσιον συνδρομή Σελίνια 30. Αί έπιστολαί και τά χρηματικά έμβόσηματα δέον ν' άπευθύνουνται προς τόν Ίδουκτήτην τού «Μπουκέτου» κ. ΚΩΝΣΤ. ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΥ.

Τιμή έκάστοϋ φύλλον Δρ. 4.

ΓΕΝΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΤΟΥ «ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ»:

Έν Άμερικη Mr D. Stroumboס 602 W. 137 th Str (Apt.41) New York city, εν Αιγύπτω—Σουδάν ο κ. Χριστόδουλος Σαρράφης, 12 Cheikh Soliman Pacha, Alexandria, κα έν Βελγικώ Κογκώ ο κ. Γεώργ. Αντωνιάδης Β. Ρ. 445 Elisabethville Congo—Belge. ΓΕΝΙΚΟΙ ΠΡΑΚΤΟΡΕΣ EN AMERIKH διά την κατά φύλλον πώλησιν τού «ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ»: ATHENS NEWS AGENCY, 308-310 WEST 58TH STREET, NEW YORK, CITY, όπου δέον ν' άπευθύνουνται οι ένδιαφερομηνοι.